

Dansk Kunstblad.

Udgivet af Kunstforeningen. Redigeret af F. C. Hillerup.

Tredie Bind.

Lørdagen d. 8. September 1838.

Nr. 20.

Kjøbenhavn. Mandagen den 27de August bleve Maleren M. Kørbye og Medailleur C. Christensen eenstemmig optagne til Medlemmer af det kongelige Academie for de skjønne Kunster. De af Kunstnerne i denne Anledning indsendte Receptions-Arbejder ere et Genremaleri af Hr. Kørbye og en Medaille af Hr. Christensen. Vi vilde med nogle Linier søge at give vore Læsere en Idée om disse i Sandhed meget fortrinlige Arbejder.

Sujettet til Maleriet er taget af Orientens daglige Færd, og har givet Kunstneren Leilighed til at vise sit bekjendte Mesterskab i at opfatte det Gienkommelige i det derværende Folkeliv. Vi glæde os saa meget mere over, at Hr. Kørbye har besøgt Orienten, som der vel om saa Nar vil foregaae en stor Forandring i Østerlændernes Costumer og vel omsider ogsaa i deres Levemaade. Deres rige elegante Turban viger for den røde Fes, og de maleriske Shawls og Raftaner for europæiserede Overtjoler. Men hvis Orienten skal miste sine skjønne Dragter, der ere ligesaa rige paa Farver som dens Poesie paa Billeder, da er det forbi med det Trylleri, som „Tusind og een Nat“ har kastet over hine Lande. Man tænke sig blot Afstaterne i spidskjødede Mandskjoler og deres Fruentimmer i Natkapper! Hvilken horreur! Man kan jo forresten vistnok ønske, at de ville tilegne sig noget af Europas Cultur, men for Guds Skyld ikke vore smagløse Dragter. Men vi vende tilbage til Hr. Kørbyes Billede, der viser os endeel Tyrker forsamlede udenfor et Caffehuus i Nærheden af Caravane-Broen ved Smyrna. Dette Arbejde er, saa at sige, et Portrait af det daglige Liv i de simpleste, roligste Forhold, uden nogen egentlig Hovedhandling, der besjeler det Hele. Kunstneren har plensynlig forsmaaet ethvert Middel til at gjøre Effect, for at kunne paa en naturlig Maade hense til Beskueren i en for ham fremmed Verden, og gjøre ham dens ydre Bæren anskuelig. Saaledes sidde her fem Tyrker i Midten af Billedet paa lave Stole omkring et Bord. De spille ikke Schach, de drikke heller ikke Corbet — de tale sammen. Dette Sidste er vistnok

ikke let at udtrykke, men her er det efter vor Formening heldigt fremskillet, thi vel hører man ikke Ordene, men den Opmærksomhed, hvormed de Fire lytte til den Femte, der tvrigt gesticulerer med Hænderne, er høist naturligt opfattet og gjengivet. Ligesaa vakkert udtrykt er en ung elegant Herre, der sidder med Ryggen mod et Træ, med en Slags Guitarre i Haanden, og smiler velbehageligt til en Mand, som vender Ryggen mod Beskueren, og synes at sige Tonekunstneren smukke Ting angaaende hans Spil. Nærmere hen mod Caffehuset sidder en armenisk Dragoman med en kastetagtig Turban paa Hovedet i Samtale med en Osling, og bag ved dem staaer en sort Araber, velbevæbnet med Dolk og Pistoler. En gammel Mand i en halv-europæisk Overtjole røger af en Pibe, hvis lange Rør er hæftet til en med Vand fyldt Carafe eller høit Glas, hvorigennem Røgen køles. Det er mærkeligt nok, at dette Slags Piber, der ere saa almindelige i Østerlandene, og siges at være saa behagelige, endnu ikke har fundet Vej til Europa. De ere i det mindste mere maleriske end Meerstums- og Leerpiber. Til høire i Billedet staae to unge Piger, som endnu ikke ere i den Alder, at de nødsages til at bedække Ansigtet med et Slør. De ere afbildede uden det store Gevandt, hvori Fruentimmerne der tillands indhulle sig, naar de gaac ud; man seer altsaa her deres egentlige Dragt, som, oprigtig talt, er alt for overlæsset til at være smagfuld. I kort Afstand fra dem seer man Caravanebroen, hvorpaa vandre Mennecker og Kameler, og under den en Flod, hvori der svømme Swaner. Paa den anden Side af Floden kommer et Partie af en Kirkegaard tilsyne, hvor de besynderlige Gravmæler (en Steen med en Turban ovenpaa) skyde op som Padderhatte under de dunkle høie Cypresser. Saa simpelt Indholdet af dette Stykke er, saa fortrinligt er det udført i sine Details, hvilket i høi Grad gjelber om Draperierne. Derom vil man kunne overbevise sig ved at betragte Broderierne, de elegante, om de røde Huer viklede Shawls, de to unge Pigers Dragt og flere Ting. Men ogsaa det Øvrige er udført

med stor Fuld, f. Gr. Caffehuset, hvis Brædbevæge og lille Vindue ere ypperligt giengivne. En smuk Virkning frembringes derved, at Midten bestraaes af Sollyset og at Sidepartierne ere holdte i Skygge. Til de Enkeltheder, som forekomme os ikke ganske at svare til Udførelsen af det Hele, hører især Vandet — men, hvor der findes saa meget Smukt og Gedigent, fordrer vistnok Billighed, at man i sin Glæde over det Gode ikke hænger sig smaaligt ved en eller anden lille Ufuldkommenhed. At den hele Scene muligt vilde have vundet i Interesse ved at lade Nogle spille Schach, Andre nyde Forfriskninger, Dypartere selskabssette sig med Gæsterne, hvorved det især blev tydeligt, at man havde et Caffehuus for sig, kan vel være. Imidlertid have vi med stort Velbehag betragtet denne rolige og naturlige Fremstilling, som langt bedre end alle Bøger gjør os det orientalske Folkeliv anstueligt.

Den Medalje, som Hr. Christensen har indsendt som Receptions- Arbejde, er den samme, der blev ham overdraget af Akademiet at udføre i Anledning af de Thorvaldsenske Kunstværkers Hjemsendelse. Endskjøndt den foreløbig har været omtalt i dette Blads første Aargang Nr. 18, troe vi dog at burde skænke den endnu nogle Linier for Fuldstændighedens Skyld, især da Compositionen er bleven noget forandret. Paa Aversen ser man Thorvaldsens veltrufne Portrait i Profil med Omkrift: **ALBERTUS THORVALDSEN SCULPTOR DANUS.** Herudenom er Alexander's Indtog i Babylon anbragt som en rundtløbende Frise. Paa Reversen nærmer den paa en Delphin hvilende Nymfhe Galathea sig til Dana, en siddende majestætisk Figur med Arefrands om Hovedet og Baabenskjold ved Siden, og rækker hende den lille Amor med Lyren. I Græguen derunder staaer: **MDCCLXXXVIII HAFNIAE.** Omkring denne Composition ere endeel af Thorvaldsens meest udmærkede Arbejder anbragte i en Kreds. Øverst oppe staaer Kristus med Petrus og Johannes den Døber, som prædiker i Orkenen, paa sin høire Side og Apostlerne Johannes og Paulus paa venstre Side. For at danne en Overgang fra de christelige til de hedenske Arbejder har Kunstneren anbragt „Dagen“ ved Siden af Johannes den Døber og „Natten“ ved Siden af Paulus. Mellem disse to Basreliefs findes i den nederste Deel af Kredsen følgende hedenske Compositioner: **Ex genio lumen, Mars og Amor, Hebe, Pyrdrengen, Gratterne, Mercur, Venus, Jason og den knælende Ganymed.**

Skjønheden i Compositionen og den omhyggelige Udførelse af alle Details gve denne Medalje et høit Værd. Der skal præges eet Exemplar i Guld og adskillige i Sølv, hvilke sidste skulle, som forhen er anført, tjene til Belønning for de Arbejder, der ved de aarlige Udstillinger fortrinligen robe Talent og heldig Bestræbelse.

Bemærkninger.

Et Gallerie kan adspredde, overlæsse vor Sands; man længes efter Simpelt, og flygter ud i den hjergfulde Natur. Dog er Landskabsmaleriet igjen Opfatning af en Ro i den uendelige Virkelighed. Claude Lorrain levede to Aar i Nærheden af München henad imod Bjergene, og hans Kunst har beholdt og sammentvøiet hvad man sjelden ser i Virkelighed, hvad Faa iagttage. Tænk paa, hvor længe Din Sands frydes ved en skjøn Virkelighed, og hvorledes en Malerisamling trænger paa Hurtighed! Det kan da ikke blive misforstaaet naar man raader: Betragt et Maleri som den skjøne Natur, hvortil Du hengiver Dig med Sands og Sjel, og betragt Naturen som et Maleri, der fryder Dit Kunstnerøie!

* * *

Paa ældre Bærker bemærker man endog hos Kunstnere af tredje eller selv lavere Rang en Skolens Typus, der holder de forskellige Kunstfærdigheder sammen. Hvor der ingen Skole er, henvises Virtuositeterne eller løbe hinanden i Veien, og Bærket har ikke nogen rigtig Fasthed; det har noget af Alt, og mangler dog noget overalt.

* * *

Det fører altid paa Afveie, naar en Kunstner troer at kunne overtræffe det Belykkede, at kunne end mere forskjøne det Skjøne. De ældre gode Mestere have, ikke af Armod, sparet paa Farver i Maleriet og paa Toner i Musiken, men alene af Hensyn til Bærkets Idealitet. Amplification er altid lettere end at holde sig indenfor den rette Grænse.

* * *

Kunstneren maa især ønske sig en rigtig Kritik. Den bedste Bedømmelse er det Høieste, der kan vorde